

[Justitsministeren]

Ved lov nr. 939 af 27. december 1991 om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves eller inddrives af amtskommuner og kommuner, er der fastsat nærmere regler om kommunernes adgang til at opkræve gebyr for udsendelse af rykkerskrivelser. Loven henhører under Indenrigsministeriet.

Justitsministeriet har anmodet Indenrigsministeriet om en udtalelse til brug ved besvarelsen af spørgsmålet. Når udtalelsen foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 6

Til *socialministeren* (6/10 92) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren præcisere over for landets kommuner, at disse ikke har lovhjemmel til at afvise ældres ønske om at flytte til plejehjem i en anden kommune end opholdskommunen, hverken på grund af geografiske eller økonomiske årsager, og at det alene er den ældres egen vurdering om bedre kontakt med pårørende, der skal lægges til grund?«

Begrundelse

Der henvises til artikel i B.T. af 8. september 1992.

Svar (14/10 92):

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Ved lov nr. 191 af 23. marts 1992 gennemfører Folketinget en ændring af lov om social bistand, som i visse tilfælde giver ældre og personer med handicap ret til at flytte og tage ophold i en anden kommune. Socialministeriets bekendtgørelse nr. 585 af 24. juni 1992 angiver udtømmende, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at ældre og personer med handicap kan opnå ret til at flytte til en anden kommune i medfør af bilstandslovens § 83, stk. 2. Herefter kan en ældres eller en handicappets eget ønske om at flytte kommune kun afslås, hvis betingelserne i bekendtgørelsen ikke er opfyldt.

Som begrundelse for spørgsmålet henvises der til en artikel i B.T. fra begyndelsen af september 1992, som omhandler en konkret sag om flytning af en 78-årig dame fra De Gamles By til et plejehjem i Ledøje-Smørum Kommune. I den konkrete sag har Ledøje-Smørum

Kommune afslået at optage den 78-årige i et af kommunens plejehjem. Københavns Statsamt, Det Sociale Ankenævns, har givet kommunen medhold i denne afgørelse.

Jeg kan oplyse, at den ovennævnte sag nu er optaget til principiel afgørelse i Den Sociale Ankestyrelse. Jeg vil derfor afvente ankestyrelsens behandling af sagen. Når ankestyrelsen har truffet afgørelse i sagen, vil jeg tage stilling til, om der er behov for yderligere over for kommunerne at præcisere fortolkningen af reglerne om retten til optagelse i plejehjem m.v. i en anden kommune.

Spm. nr. S 7

Til *sundhedsministeren* (6/10 92) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Efter at Gigthospitalet i Skælskør nu har indgået aftale med Vestsjællands Amt, agter ministeren da at lade hospitalet omfatte af reglerne om fonds- og foreningsejede hospita-ler?«

Svar (13/10 92):

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Vestsjællands Amt opsagde pr. 1. juli 1992 sit hidtidige samarbejde med Gigthospitalet i Skælskør. Gigthospitalet fungerer herefter ikke mere som hospitalsafdeling med hidtidige funktioner og er derfor ikke omfattet af de kommende lovregler om fonds- og forenings-ejede sygehuse.

Den nævnte aftale mellem Gigthospitalet i Skælskør og Vestsjællands Amt omfatter alene et lokalt fysiurgisk efterbehandlingstilbud til borgere i amtets sydvestlige del. Den økonomiske ramme er 1,5 mio. kr.

Aftalen kan følgelig ikke sammenlignes med det sæt af aftaler, som amterne og en række private specialsygehuse m.fl. indgik tidligere på året. Herved forpligtede amterne sig til i 1993 og fremover at opretholde deres 1992-forbrug på sygehusene med henblik på at sikre disses fortsatte beståen med hidtidige funktioner.

Det er derfor min opfattelse, at der ikke er etableret et grundlag for at lade Gigthospitalet omfatte af reglerne om fonds- og foreningsejede sygehuse.

Jeg er bekendt med, at Gigtforeningen fra 1. januar 1993 har opsagt hele personalet på